

Ameríkanskir indianarar í øðini:

»Reagan forseti fákunnugur og arrogantur rasistur«

— *prædikar um manna-rættindi í Sovjet, meðan milliónatal av fólki í USA ongin manna-rættindi hava*

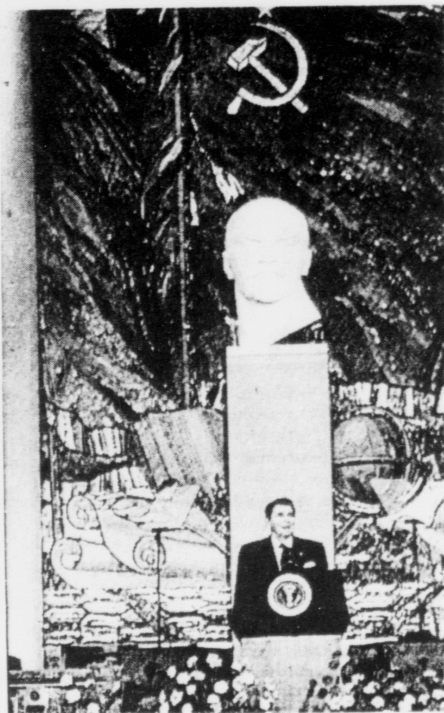
Ameríkanskir indianarar eru í øðini vegna roðu, sum Reagan forseti helt á universitetinum í Moskva, tá hann var í Sovjetsamveldinum herfyri. Sum kunnugt legði Reagan stóran dent á manna-rættindi í Sovjetsamveldinum.

Studentarnir á Moskva-universitetinum spurdu amerikanska forsetan millum annað um korini hjá amerikansku indianarunum. Forsetin segði, at nógvir indianarar vóru blivnir ríkir av olju, meðan aðrir høvdu valt at liva eitt primitivt liv friðlundunum.

Reagan segði eisini, at amerikanskir indianarar høvdu fingið ein serligan rætt innan útbúgving og almannatryggingin í USA. »Eg má kortini ásanna, at tann hvíti mað-

urin møguliga hevur gjørt mistøk«, segði Reagan. »Møguliga skuldi hvíti maðurin ikki gjørt eftir krøvunum hjá indianarunum at sleppa framhaldandi at liva primitiva livið í friðlundunum. Hvíti maðurin skuldi helst hava sagt við indianaran: Nei, kom heldur og ver sum ein av okkum«.

Beinanvegin tá ið indianararnir frættu, hvat forsetin hevði sagt, sendu teir trý umboð til Moskva. Umboðiniingu ta rættliga truplu uppgávu at royna at forklára fyri forsetanum hvat manna-rættindabrot eru — at brot á manna-rættindi millum annað er burturflyting ella avbyrging av fólki á ávisum økjum, so at pengamenn kunnu ótarnaðir sleppa fram at tí

rikidømi, landið kann geva.

Susan Marjo, ein av limunum í sendinevndini, segði at forsetin hevði gjørt sær fyri skommum og vist, hvussu fákunnugur hann er um livikorini, mentanina og religionina hjá indianarum.

Áðrenn Reagan kom til Moskva, og meðan hann var í Sovjetsamveldinum, fanst hann harðliga at sovjetisku leiðsluni fyri brot á manna-rættindi. Hóast ta áhaldandi provokationina hjá amerikanska forsetanum, valdi Gorbachev ikki at svara aftur hesum atfinningum meðan toppfundurin bleiv hildin, fyri ikki at ørkymla ella tileinkisgera royndirnar at fáa skjóta gongd á kjarnorkuavdubbingina.

Sovjetisku bløðini vistu kortini á, at í USA eru framd brot á grundleggjandi manna-rættindi, ikki bert imóti teimum svørtu og indianarum, men eisini milliónatali av fólki, ið einki heim hava og noyðast at sova á gøtunum í stórbýunum. Burturýmð børn, ið prostituera seg fyri at liva, sjúk, brekað og evnaveik, ið ongan

góðan hava og hvørki fáa innivist, eru saman við tí umfatandi narkotika-misnýtsluni og nýggju harðrendu brotsmannabólkunum í USA størstu sosialu trupulleikarnir, Guds egna land hevur at dragast við.

Eisini í Vesturheiminum hava nógvr bløð gjørt vart við tað løgna í, at ein forseti, undir hvørs ræði fjöldin av heimleysum í USA er vaksin ikki minni enn 30%, skal prædika manna-rættindi í Sovjetsamveldinum. Hetta er bert eitt dømi um, at amerikanski forsetin einki kennir til tann beiska veruleikan í egna heimlandi, siga hesir fjølmiðlar.

Meðan Reagan var í Sovjet segði hann, at hann var til reiðar at taka imóti umboðum fyri amerikanskar indianarar og lurta eftir teirra klagum. Susan Marjo segði, at hetta vóru sjálvsagt góð tíðini, men at tey koma rættiliga seint, tí amerikanskir indianarar hava uttan úrslit roynt at sleppa at tosa við forsetan seinastu átta árin.

etj.-

Um vápn (óttans avkom)

Tann, ið ikki lítur á seg sjálvan, ber tey.
Hin veiki, ið heldur ikki lítur á onnur.
Hin ræddi, ið onga kjøfestu ber í sinni.
Hann, ið ikki torir at mót heiminum

uttan við áhaldsni,
ber vápn.

Hann, ið bert kennir seg sterkan í flokki
aftan fyri hini

og leitar sær upp í alsamt størri samgongur
til tess at finna skjól fyri sínum ótta.

Bringuprýddir ræðuskitar

við meira glitri uttan- enn innanbarma

bera vápn.

Torvandi javnvág í sálini skapar terrorjavnvág
uttan,

og hvør bygdi skemmandi verjumúrar
uttan tað lægsta í okkum

— tað, sum onga verju eigur uppiborna?

Eisini í risaveldinum er manna-livið skroytpiligt.

Ög trygðin í føroyinginum er farin at ríðla.

Av ótta fyri øðrum menniskjum gera vit tjóðina
til horu,

avreidda dalar, fjøll og haubotn.

Men deyðin verður ikki fjálgari,
nemur hondin kalt metall.

— Hvát varð av tí tryggja í føroyinginum

— álitismaninum, ið so mangan einsamallur

stóð á egg ævinleikans

við berum hondum og síni klettatrúgu?

— At vælferðin eisini dirvið?

Í ævinleikanum er tað ongin uggi,

um vit drógu onnur við í fallinum.

Teir kristiligu fáa ikki satar sælu,

um teir í sínum andaleypi megna at rýna jørðina
og alt hennara lív.

Teir fáa ikki ævigt lív fyri russisk lík.

Men børnini tora at liva.

Eitt og eitt fara tey

og motast á heimsins vegamótum og legum

og hava bert seg sjálvi við

— uttan gongur av líverjum og stríðstovnum
handan sýn —

við hondunum fullum av lukku koma tey

og eygum, sum lýsa av friði

og stillari gleði um lívið.

Í fjósinum motast børnini,

har teir stóru millum vaksin seg krógva í skýlum
undir jørð.

Á, øll tit óndskapsins kálvahjortu!

Nígið, lútið djúpt,

kyssið dustið

har heimsins børn motast við opnum ørmum

— og sinni!

— Tímaglasíð er runnið hjá myrksins maktum.

Luftin er so rein í morgun.

Tað er so lætt fyri andanum.

Skóleysir fótur vadsa á tóðarhavsins strond.

Tað hoyrist reinur látur um leiðir

nú sólín risur.

A.M.

Landssjúkrahúsið 100 Tórshavn

Sjúkrasystrar!

Á skurðeild B.5 er leyst starv at søkja,
niðurstøtt arbeiðstíð í nátturvakt.

Møguleiki er fyri at arbeiða t.d. 3 nætur/
2 dagar aðru hvørja viku, ella eftir
nærri avtalu.

Nærri fæst at vita um starvið við at
venda sær til deildarsjúkrastir Hergerð
Mortensen tlf. 13540, lokal 105, ella fyri-
støðukvinnu Mariu á Dul, lokal 127.

Skrivlig umsókn skal sendast til Fyri-
støðukvinnuna, Landssjúkrahúsið, 100
Tórshavn.